

[Sundhedsministeren]

vilje fra næsten alle partier til en positiv udvikling.

Jeg startede med at nævne WHO, og jeg vil også gerne sige, at det jo er de mål, som WHO har stillet, der har ligget til grund for den sundhedspolitiske redegørelse. Disse overordnede mål er de tre punkter, som i WHO's program er formuleret således: 1) livsstil og sundhed, 2) risikofaktorer, som påvirker sundheden og omgivelserne, 3) omstilling i sundhedsvæsenet.

Derudover vil jeg gerne nævne noget andet, som der er gjort meget ud af i redegørelsen, og som flere har været inde på i dag både ud fra en positiv og en negativ indstilling, nemlig at WHO også udtrykkelig under dette angiver som noget afgørende et velinformeret og motiveret samfund, da et sundt liv først og fremmest skabes af borgerne selv.

Det blevet betonet i redegørelsen flere gange, at det først og fremmest er os selv, der har ansvaret for vores helbred, og det hænger sammen med hele den forebyggende indsats, der går, som nogle sagde, som en sort tråd – jeg ved ikke, hvilken kulør vi skal give den, men lad os kalde den en ledetråd – igennem det, regeringen lægger op til: at vores sundhedspolitik er en sundhedspolitik og ikke en sygdomspolitik, at det er forebyggelsen, der skal være ledende, og at behandlingen skal forbeholdes hospitaler på et højt specialiseret og højt teknologisk udviklet niveau.

Jeg vil gerne gøre nogle kommentarer til en række af de indlæg, der har været her i dag. Jeg kan ikke love at gå ned i alle detaljer, men det tror jeg heller ikke er meningen, for en redegørelsesdebat må naturligt dreje sig om de mere overordnede begreber.

Flere har været inde på samarbejdet imellem sundhedssektoren og andre sektorer og har peget på, at man synes, der har været taget for lidt hensyn til dette. Det giver mig anledning til at sige, at man til tider skulle tro, at de pågældende ikke rigtig havde læst denne redegørelse igennem, for der står faktisk et helt kapitel om forebyggelse i andre sektorer, hvor både boligstandard, arbejdsmiljø, sikre produkter osv. fremhæves som noget meget væsentligt, men hvor det samtidig understreges, at Sundhedsministeriet naturligvis ikke skal overtage ansvaret for disse områder, men skal fremme et samarbejde mellem de forskellige sektorer; Sundhedsministeriet er bl.a. blevet oprettet for

at skabe mulighed for at få en koordinering i gang fra det ministerium, som tegner sundheden i Danmark.

Hr. Torben Lund var inde på spørgsmålet om, hvorvidt en forebyggelse også havde mulighed for bedre at trives i det, han kaldte offentlige sundhedscentre. Ja, det er også en af de ting, vi har interesseret os meget for – jeg tror dog nok med et lidt andet indhold i et offentligt sundhedcenter end det, hr. Torben Lund lægger i det. Det eksisterer jo også i realiteten allerede, og jeg kan glæde forsamlingen med at oplyse, at det fungerer aldeles udmærket, bl.a. i Nibe og i Skævinge og flere andre steder, hvor man har tilsvarende initiativer.

Dette kan også være et svar til hr. Henrik Toft bl.a. angående det forhold, at man har inddraget ældre små sygehuse, som ikke mere er i stand til at fortsætte i denne funktion, og oprettet sundhedscentre, hvor læger, sundhedsplejersker, socialvæsen osv. har et meget nært samarbejde over faggrænserne. Det er nemlig noget meget væsentligt og noget af det, jeg mener vi skal bygge fremtiden på, at man ser væk fra de for snævre faggrænser, fordi det er en af de ting, der er med til at hindre, at vi får en større koordinering og en bedre udnyttelse af ressourcerne.

Jeg vil gerne sige til hr. Torben Lund, at disse sundhedscentre er baseret på, at de forskellige læger arbejder som privatpraktiserende læger, som privatpraktiserende speciallæger, og at der derfor ikke er tale om nogen offentlig ansættelse, som jeg også til enhver tid vil vende mig imod. Man har noget tilsvarende i Sverige, og dér viser det sig i alle tilfælde, at befolkningens tilfredshed hermed bestemt ikke er optimal, og at bureaukratiet som følge af lægernes offentlige ansættelsesforhold måske trives bedre end befolkningens helbredstilstand. Jeg synes således, at sundhedscentre er noget, som skal tilstræbes, men som sagt på andre vilkår end hr. Torben Lunds.

Flere har været inde på – og den konservative ordfører har sådan set også allerede besvaret spørgsmålet – om der er tale om, at regeringen ville drømme om at gå bort fra den fri behandling for alle inden for vort sundhedsvæsen. Jeg vil gerne endnu en gang slå fast, at der naturligvis ikke er tale om noget sådant. Der har overhovedet ikke været tilløb til noget sådant, når man har diskuteret private hospitaler, som jo